

REPORTAGE JONGE HARTEN FESTIVAL

Het eerste weekend van het Jonge Harten Festival zit erop. Met alvast twee hoogtepunten: horrortheater en twintigersleed.

Minuut stilte voor een vermiste kat

Jos Visscher

GRONINGEN In het festivalcafé in de Oosterstraat, het kloppend hart van Jonge Harten, is het goed toeven. Een waar legertje vrijwilligers doet reusachtig zijn best om het iedereen naar de zin te maken en het is niet ongewoon om bij elke voorstelling al gauw tien keer welkom te worden geheten. Er zijn vindingrijke installaties van Minerva-studenten, performances, muziek-optredens en zelfs een rookruimte voor verslaafde recensenten. En acteurs en theatermakers in het wild, natuurlijk.

Jonge Harten is een festival voor vooral jonge makers, waarvan veel net afgestudeerd of soms nog studierend. Die jeugdigheid kan fris uitpakken, maar leidt soms ook tot voorstellingen die eigenlijk niet de repetitieruimte hadden mogen verlaten omdat ze nog te veel in zichzelf gekeerd zijn.

Jammer dat zoiets uitgerekend de openingsvoorstelling is overkomen. *RO-BOT* van Firma Draak toont ons een samenleving die wordt beheerst door robots en apparaten. Er wordt geknipoogd naar de klassieke sciencefiction, maar het wil maar niet grimmig worden en gelachen wordt er ook al niet. Omdat de voorstelling domweg niet in balans is en de makers – onder wie twee oud-spelers van De Noorderlingen – te veel wijsheden in te korte tijd etaleren.

Hoe het anders kan, laat de Vlaamse theatermaker Julie Cafmeyer zien. Ze studeert nog aan de Toneelacademie Maastricht, maar is nu al iemand om in de gaten te houden. Ze staat met een drieluik op Jonge Harten, en het eerste deel is meteen al een pareltje. In het eerste deel, *De tafel* (nog gecoacht door oud NNT-baas Koos Terpstra), tobben drie twintigers toch vooral heel erg over zichzelf. Ze zitten aan tafel, drinken koffie en roken sigaretten. Ze negeren op een welhaast schaamteloze wijze de derde wand, keuvelen wat af en hoe ze ook hun best doen: ze kunnen maar geen stilte laten vallen. En dan, heel subtiel, worden de eerste barstjes en scheurtjes zichtbaar, want onder dit twintigersleed broeit en schuurt er van alles. Het spel is ontwapenend naturel, alsof er

▲ Doodeng: de griezelverhalen van Emmenaar Thomas Dudkiewicz.

naar hartenlust geïmproviseerd wordt, maar Cafmeyer is in haar regie tegelijk uiterst verfijnd en de voorstelling klopt tot in elk detail. En als de drie een minuut stilte in acht (proberen) te nemen voor een weggelopen kat, dan raak je als toeschouwer tot op het bot ontroerd. Volgen nog de delen *Het bad* en *De afterparty*. Gáán!

Een apart fenomeen op Jonge Harten is de geboren en getogen Emmenaar Thomas Dudkiewicz. In *Bobby Baxter Season 2* kruipt hij in de huid van een Hannibal Lector-achtig per-

Theatermaker Julie Cafmeyer is er een om in de gaten te houden

sonage en vertelt griezelverhalen. En griezelen wordt het! De beestachtigheden worden zo achteloos geschil-

derd dat dit kwaad het ergste is van wat we vrezen: de vanzelfsprekendheid ervan. Dudkiewicz toont zich een fenomenaal verteller. In een minimale maar uiterst effectieve belichting speelt hij niet alleen het huiveringwekkende hoofdpersonage, maar schakelt met een simpele stemverdraaiing en een kleine verandering in zijn mimiek moeiteloos over naar andere personages. En dat alles in perfect Engels. Met een beetje goede marketing moet dit een internationale theaterhit kunnen worden.

Drieluik Julie Cafmeyer

Het bad nog dinsdag, woensdag en donderdag (19.30 uur), *De afterparty* nog vrijdag en zaterdag (19.30, zondag ook nog om 10.00 uur). *RO-BOT* van Firma Draak: vanavond en morgen nog (19.30 uur). Firma Draak speelt ook de voorstelling *NXT LVL* op Jonge Harten. Zaterdag 20.00 en 22.30 uur.

Info: www.jongeharten.nl